

ĀLRAKSTS

7. numurs
sestdiena, 17. jūlijs
Mālpils 3x3 nometnes laikraksts
2010

daudzinājums

Tas baltais. Kas trīc tepatās. Mūsos pašos

Ir mazliet smeldzīga un skumja sajūta, zinot, ka tagad sakāmi jau atvadvārdi. Nedēļa par spīti karstumam aizskrējusi kā vēja spārnos, un, lūk, – pēdējā šīs nometnes avīze un ceļavārdi pirms došanās atpakaļ ikdienas gaitās.

Mēs dzīvojām šeit kā viena saime jeb ģimene – liela un skaista. Mēs bijām labestīgi, atvērti, un, pats galvenais, – īsti.

Un te es ievēlku elpu un jautāju jums visiem, mums visiem: vai tiešām tikai bijām? Mēs nevaram vienā nedēļā kļūt par tiem, kas mēs neesam – īstenībā mēs esam tādi –

labestīgi, atvērti un īsti, un tas ir tikai māns, ka ikdienā tā nevar būt. Mums ir tik daudz labo lietu, kuras, savirknējušās pa trim, liekamas līdzī ceļa somās, lai aizvestu katrs uz savām mājām – izpratne par trīsdaļīgu pasauli, par trim tēva dēliem un mūsu pašu trejādības tik dažādajām izpausmēm – ķermeņa, dvēseles un gara savienību, mūsu dzīves trīs cēlieniem – augšanu, briedumu un vecumu, mūsu patības trīs aspektiem – vīrišķo, sievišķo un dievišķo.

Un par trim tēva dēliem katrā no mums. Par to, ka ikvienā no mums dzīvo gan vecā-

šovakar

Plkst. 20.15–22.30
kultūras namā

Noslēguma vakars

Tas pulcēs visus nometnes dalībniekus un dos iespēju uzstāties ieviržu dalībniekiem, kas nebija izstādījuši savus darbus izstādē (teorētisko ieviržu). Redzēsim, ko kurš ir izdarījis un cik daudz labu darbu iespējami vienā nedēļā.

kultūras namā

Izstāde

Radošajās ievirzēs tapušo darbu izstāde. Būs ko redzēt un par ko priecāties.

Plkst. 22.30...
kultūras namā

nīkšana un danči!

Ar prieku paziņojam, ka dančus šovakar vadīs Ilga Reizniece. Nāc nu dejot!

kais dēls, kurš prātīgi seko vecāku pēdās, rūpējas par kārtības uzturēšanu un tradīciju saglabāšanu, gan otrs – dumpinieks, revolucionārs, kurš NĒ prot pateikt daudz vieglāk nekā JĀ, kuram ir kas piebilstams un protestējams pie visām lietām. Un ikvienā no mums dzīvo arī trešais, pastarītis, savādākais. Tas, kurš pasauli redz ar sirds, ne prāta, redzi, tas, kuru vilina brīnumi, kurš iet no pārējiem atšķirīgu ceļu, un kurš tiek pārbaudīts arvien no jauna – neskaitāmas reizes. Tas, kurš piedzimis, lai ietu cauri grūtībām un izaicinājumiem, un kurš izstaigā pasauli, uzkrādams apbrīnojumu pieredzi, lai ar to... atgrieztos tēva mājās un būvētu dzīvi no jauna.

...Jāmeklē sudrabs.

Tas baltais. Kas trīc tepatās. Mūsos pašos. ●

Inese Krūmiņa

Jubilāre **MĀRA TREIMANE**

Nometnē bērni Mārai ļauj atpūsties no četru mazbērnu auklēšanas ikdienā. Jūlija nedēļa viņu garīgi uzlādē un dod spēku dzīvot tālāk. Sākumā dēls Roberts uz 3x3 nometni ielūdzis mammu Māru, tad arī opi. Šogad pievienojies vecākais brālis Ainars. Māra kā jubilāre vēl mums visiem veselību, labus bērnus un dzīvot bez ļaunuma. To pašu no sirds vēlam arī viņai! ●

Svētdiena, 18. jūlijs.

Atgriešanās mājās

Kas vēl vajadzīgs, kad esi izaudzis, izcīnījis savu, audzis spēkā un varēšanā, atradis jaunus draugus un kļuvis nobriedušāks un pārliecinātāks par sevi?

Virš galvas mūžīgs Piena ceļš, un mūžīgs Ceļš zem kājām,

Tas ved uz zemi laimīgo – un izrādās – uz mājām...

7.00–9.00	Rīta cēliens
9.00–9.30	Brokastis
9.40–10.10	TV ziņas
10.15–11.30	Konference, 11.30 nometnes slēgšana
13.00–14.30	Pusdienas, atvadas
14.30–...	Mājupceļš

Šodien nometnē ar R. Blaumaņa izrādi *Nezāle* viesojās aktieris Ēriks Vilsons.

Noklausīta saruna pirms izrādes:

– Klau, tu nezini, kas tā par *Nezāli*?

– Kā? Paprasi ReiterLigai – viņa visas zāles zin.

Gaviļnieks **ALEKSIS SARMA** jau ir rūdīts 3x3 nometnieks. Zaļenieku un Malnavas nometnēm pat veidojis logo. Tā kā augstskolā *Attīstība* Aleksis studē sociālā darba specifiku, nometnē viņš izvēlēties ievirzes, kas varētu noderēt nākotnē – no Solveigas Miezītes un Aijas Abens iegūtās zināšanas, kā arī *Apvārsnī* dzirdētais, īpaši psihoterapeita Viestura Rudziša lekcijā par etnopsiholoģiju. Savukārt Andra Tomašu-na ievirzē vēlreiz pārliecinājies, ka fotogrāfijām ne vienmēr var ticēt, tās var būt arī montētas. Pirmajā nometnes dienā Aleksim pietrūcis organizētas pastaigas – iepazīšanās ar apkārtni, jo ne visi gribējuši un varējuši skraidīt pa slēpņošanas punktiem. Taču nometnē gaviļnieks jūtas labi un ir priecīgs par možo gaisotni. ●

ziņa

31.08. Mazsalacas 3x3 notiks Padomes sēde, kur apstiprināsim 2011. gada nometņu vietas un vadītājus.

Domājams, ka vietas būs Cesvainē (vad. Ingus un Egija Krūmiņi) un Latgalē (visdrīzāk Liepnā).

zolētājiem

Kas lēni nāk, tas labi nāk!

Lai gan pie fināla galda vajadzēja sēties Solvitai, Dmitrijam un Zanei Stafeckai, tomēr Zane (sakarā ar nevarēšanu pārlēsties uz pusēm un vienlaicīgi spēlēt kā zolīti, tā dančus) ar orgkomitejas atļauju savā vietā pie fināla galda deleģēja Albertu, ar kuru sīvi cīnoties pusfinālā, dramatiskā cīņā tomēr Albertam nācās piekāpties daļajam dzimumam. Lai arī pusfinālā piedzīvojis sakāvi, finālā Alberts atspēlējās visai pārliecinoši izvirzoties vadībā jau pēc pirmās partijas, izpēlējot mazo zoli. Finālistu rezultāti pēc 18. partijas ir šādi: Solvita 31; Dmitrijs +5; Alberts +26. Sveicam šīs nometnes zolītes turnīra uzvarētāju – Albertu Rokpelnī!

Orgkomiteja rezumē: zolīte (neplānoti) izstiepās gluži vai visas nedēļas garumā, citam laupot nīkšanas prieku, citam spēles prieku, citam nīcēt negribētājam savukārt liekot nonīkt piespiedu kārtā. Tāpat arī zolītes neiekļaušana oficiālajā programā (laika sadalījumā zolītei tas netika atvēlēts) sagādāja tās spēlētājiem ne mazumu galvas sāpju, jo sarautes uz pusēm nevar ne tikai Zane Stafecka.

Orgkomiteja vienbalsīgi nolēma, ka turpmāk, lai izvairītos no šāda tipa nepatīkšanām, zolīti vajag iekļaut oficiālajā nometnes programmā, piemēram, kā otro vakara pasākumu ar sākumu 21:30; tādējādi ap 1.00 jau būtu zināms turnīra uzvarētājs. Vai nākotnē tā bilde šāda būs, to orgkomiteja nezina, bet rosina aizdomāties potenciālos nometnes rīkotājus. ●

Kārlis Krūmiņš

Andrejs Polozkovs, Liene Mauriņa, Alberts Rokpelnis un Zane Stafecka zolītes otrajā kārtā.

Zolētāju sadalījums pa vietām:

18. Andrejs Polozkovs (diskvalificēts)
17. Jānis Mednis (izstājās)
16. Eduards Krūmiņš
15. Baiba Krūmiņa
14. Juris Baltalksnis
13. Kaspars Kušķis
12. Kārlis Krūmiņš
11. Juris Jonelis
- 10./9. Kristaps Butkevičs un Andris Tomašūns.
8. Lija Dunska
7. Kārlis Rokpelnis
- 6./5. Ainārs Valdovskis un Māris Slokenbergs
4. Zane Stafecka
- 3. Solvita Sekste**
- 2. Dmitrijs Petrenko**
- 1. Alberts Rokpelnis**

Rītarosme jauniešiem

Ierodoties nometnē, ieraudzījām piedāvājumu „Vingrošana jauniešiem” laikmetīgās dejas horeogrāfu EVAS VANCĀNES un KRIŠJĀŅA SANTA vadībā. Iepazīšanās vakarā uzzinām, ka tas būs ieskats dažādās ķermeniskās praksēs. Nedēļas gaitā vingrošanas dalībnieki uzzina, kā sagatavot savu ķermeni un prātu jaunai dienai. Katra diena nāk ar jaunām zināšanām: joga, taichi, kas šķiet pazīstamas, un postmodernās dejas virziens kontaktimprovizācija, dažādi maņu attīstīšanas vingrinājumi. Grupā ir izveidojusies vienotības un uzticēšanās gaisotne, ko sekmē masāža un tuvas klātbūtnes vingrinājumi.

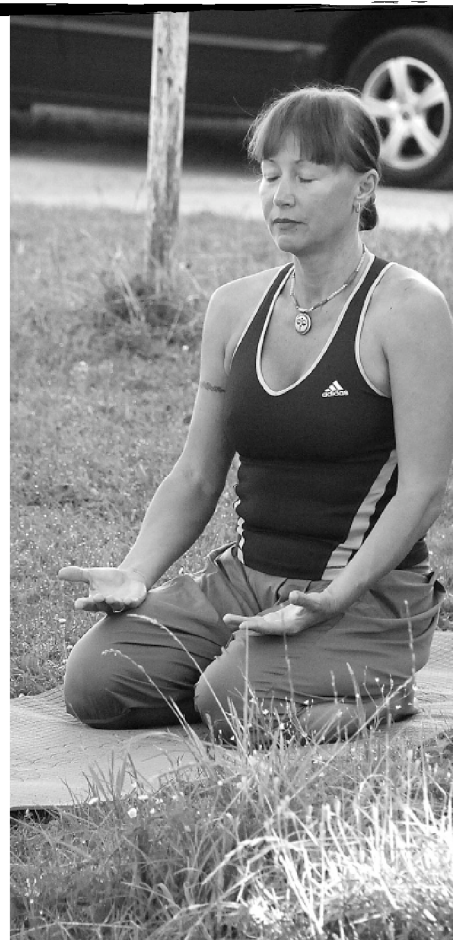
Dodamies īsos ceļojumos, iepazīstam tuvāko apkārtni, vingrojot latviešu svētvietā, zem īpaša ozola, baudot putnu dziesmas, leknās zāles pieskārienus un vien Latvijas vasarai raksturīgās smaržas. Katra nodarbība beidzas ar peldi, pa ceļam risinās sarunas par ķermenisko prakšu teoriju un mūsu jaunatklātajām izjūtām.

Kāpēc Rietumos ir izplatīta klubu kultūra? Tāpēc, ka cilvēki ir izslāpuši pēc ķermeniskās prakses. Ja cilvēkam amputē kāju, tad viņš to aizstāj ar protēzi. Ja sabiedrība aizmirst vai atstāj novārtā savu ķermenisko un meditāciju praksi, tad tā tiek aizstā-

ta ar kaut ko virspusēju, piemēram, klubu kultūru.

Pirms brokastīm mazā, bet možā domubiedru kopa šķiras. Masējot muskuļus, esam izlobījuši patiesību un visa rezultātā dabūjuši kustību brīvību visai dienai. Katrs dalībnieks grupā ir īpašs (kaut vai ar to, ka spēj piecelties agri un 7.15 sākt sarunu ar savu ķermeni). Katram ir savs šīs nedēļas attīstības ceļš un pieredze, un arī izpratne par to, kādā vecumā būtu jāpiedalās šajā pasākumā. Atzišos godīgi – pirmdienas rītā mani izrausties no gultas motivēja tikai jēdziens „jauniešu vingrošanā” un viena no vadītājiem, konkrēti Krišjāņa, šarms. Cerēju sadarbībā ar jaunību gūt iedvesmu savai pelēkajai ikdienai nākamajam gadam. Nedēļas nogalē ar pilnu atbildību varu teikt – ar agri atmodinātu ķermeni diena ir garāka, gars stiprāks un uztvere asāka. Skaidri saprotu, ko 17.00 vēsta Viesturs Rudzītis: „Vecvecākiem ir jābūt apmierinātiem ar dzīvi, mierīgiem un smaidīgiem, lai dotu patvērumu mazbērniem, bet neiejauktos viņu vecāku dzīvē.” Arī M. Ķirsona kanceles gabals vēlā pievakarē par laiku un garīgo higiēnu droši ievibrē manā dvēselē. Nakti droši dodos uz dančiem. ●

Daiga Rokpelne

Inese Namniece.

Joga

INESE NAMNIECE, jogas skolotāja:

– Kā mums gāja? Sākumā plāva bija pilna, bet beigās esam palikušas 10. Mēs ar meitenēm šorīt runājam, vai iesim noslēguma koncertā uz skatuves. Sākumā domājām, ka nē, jo joga tomēr ir uz sevi, uz iekšieni centrēta mācība. Bet tomēr izlēām piedalīties – tādā humorīgā veidā radīsim dinamisko pranajānu.

Nometne man (un, es domāju, – arī daudziem no mums) ir tāds kā atskaites punkts. Redzēšanai un vērtībām.

Ievirzē *Ģimeņu seminārs* mēs nupat zīmējām vērtību vairogu. Pamazām sāku apjaust savu iekšējo redzēšanu, iespēju atvērties un uzticēties. Un uz sava kapa pieņinekļa es gribētu rakstīt trīs jogas vārdus OM, TAT, SAT, kas nozīmē – tu esi Visums, tu esi kosmiskais līdzsvars un tu esi kosmiskā daļiņa.

Es jutos gandarīta. Un vēlos visu pasauli redzēt harmonisku. ●

Gundega

Eva Vancāne un Krišjānis Sants.

Pasakainās pārvērtības

Zaķu kāposti.

Negribas jau to medu pārlietu, bet nākas vien atzīt – Mālpils nometne izdevusies patiešām PASAKAINA! Vai gan atceraties kādu citu reizi, kad dzīve ritēja kā viena liela pasaka – celies vai ej gulēt? Te domāju mūsu istabiņas kopmītnēs, kurām katrai savas pasakas vārds dots. Ieklausies vien – *Princeses zirnis, Ķeburkāji, Zalkša ligavas, Vecīša cimdiņš, Velniņi, Runča zābaks, Diegabikši, Ūdensmeitas, Vectēva padoms, Baloža ligzda, Brēmenes muzikanti, Ežapūķe, Lutauši, Kurbadi, Dullie Daukas, Burvju ķemme, Putras kalns* un vēl, un vēl...

Ar nolūku nepieminu tās pasakas, kurās mitinājās vakardienas masku balles dalībnieki un kultūras namā stāstīja/rādīja mums savu versiju par savu pasaku minūtes garumā. Sērdienītes Montas aprūpēti un Laikazagļa hronometra uzmanīti.

Pirmo noklausījāmie modernizēto versiju par SEPTIŅJŪDŽU ZĀBAKIEM Lijas Dunskas interpretācijā. Te arī jums iespēja to lasīt:

„Vienam tēvam bija trīs dēli. Visi dzīvoja ļoti laimīgi, līdz brīdim, kamēr tēvs saslima. Tēvam varēja palīdzēt tikai vienas zāles, kas atradās aiz trejdeviņām jūrām un trejdeviņiem kalniem. Lai dēliem būtu vieg-

lāk, tēvs iedeva līdz 3 savas mīlākās lietas. Vecākajam dēlam datoru, vidējam mobilo telefonu, un jaunākajam tika tikai zābaki, toties ne parasti, bet gan septiņjūdžu.

Visi dēli ķērās pie darba.

Pirmais sērfoja internetā pa zāļu datu bāzi un atrada meklēto, tikai zāles atradās ļoti tālu un viņš nespēja tās laikus sadabūt.

Otrais zvanīja uz 1188 un noskaidroja zāļu atrašanās vietu, bet arī šoreiz attālumš bija izšķirošais.

Toties trešais tēva dēls, noklausījies abu vecāko dēļu gaušanos par to, ka zāles meklējamas tik tālu, pie sevis nosprieda:

„Jāizmanto septiņjūdžu zābaki!” Sacīts – darīts. Vienā mirklī jaunākais dēls iesmēra zābakus ar vasku un devās ceļā. Tās pašas dienas novakarē viņš ar zālēm jau bija atpakaļ pie tēva.

Morāle – informācija ir laba lieta, bet ne vienmēr ar to pietiek – vajag darba darītāju.”

ABRAS TAISĪTĀJI UN DAŽĀDI LAIMES ZVĒRI – pele, vāvere, vilks un kaķis tika mazā saimniekdēla bungu ribināšanas izbiedēti, bet apvienotais tandēms SARKANGALVĪTE UN KAĶĪŠA DZIRNAVAS latviskās virtuves vajadzībām mala miltus, piesau-

Abras taisītāji un dažādi laimes zvēri.

Daugavas racēji.

cot kosmiskos spēkus. VĒJA MEZGLA iemītnieki no 415. istabas iesēja savu nometnes mezglu un vēlēja mums piedzīvojumus un gana prieka katru dienu, savukārt ĪKŠKĪŠĻI no 421. istabiņas iepazīstināja mūs ar saviem kaimiņiem. Mazā Medeja ar omīti Regīnu Jakobidzi asprātīgi interpretēja MAIJU UN PAIJU, stāstot, ka Paija (Regīna) palika tieši 10x vecāka par Maiju (Medeju), jo tur augšā, debesīs baltajam vīriņam ar garo bārdu nenomazgāja kājas... Teatrālas bija arī MĀTESMEITAS UN KRAUKLIS, kas

apsargāja lādīti ar rotiņām, bet ĒRKŠKROZĪTI Mooru ģimene rādīja kā nešpetnu meitēnu, kurai būs jāguļ ciešā miegā 156 gadus, ja neaplauzis savus ērkšķišus. Pasaku par ZAĶU KĀPOSTIEM aizkustinoši mīļi izstāstīja mazā Gobzemju-Nullu atvasīte kopā ar tēti, un tagad mēs zinām, kā radās gan zaķu kāposti, gan bezbiļetnieki „zaķi”.

Pēc īsa sagatavošanās brīža visiem vajadzēja iejusties arī kādā citā pasakā un to parādīt publikai. Un konkursa PASAKU PA-

SAKA tika noskaidrota, katram nobalsojot ar konfekti. Ar 36 konfektiem uzvarēja pasaka par ĒRKŠKROZĪTI.

Bet ļoti lielus aplausus izpelnījās arī Patjanko ģimenes komanda ar jauko pasakas DAUGAVAS RACĒJI uzvedumu – īpaši sagatavotajiem tērpiem un skanīgām rīmēm:

„Zaķis mežā ezi sauc –
Kur gan palicis mans draugs?
Ezis sēž ēniņā – izslāpis no karstuma.
Zaķīt mīļo, sveiks mans draugs!
Sen nav lijis... peļķes nav?
Visa mute izkaltusi,
Sapņos velk uz lietus pusi!
Prasām vārdēm – lai tās pakurkst,
Varbūt lietus peļķēs saplūst?
Vardes tikai pretim smaida
Velti lietu jūs te gaidāt!
Labāk prasām kurmītim –
Varbūt viņš var palīdzēt?
Kurmī, kasot vēderu,
Atbild ūsās smīnot –
Prasmes manas varenas,
Izkoptas no bērnības.
Protu es gan divas lietas –
Protu rakt un lietas bīdīt!
Zvēri kasa pakaušus – gudra doma rodas.
Raksim ka mēs grāvīti, lai tur upe rodas!
Domāts – darīts. Raksim ar! Un lai darbi
sokas – zaķis garausis, lai skrien upei ceļu
nospraust!” ●

Sanita

Sērdienīte Monta sveic pasaku pasaku – Ērkšķrozīte.

Nometnē mūsu ir daudz, un katram šī nedēļa nesusi jaunas atklāsmes, zināšanas, prasmes un iespaidus. Rīt no rīta konferencē esat aicināti par tām pastāstīt visiem. Mēs mēģinājām pajautāt dažiem nometniekiem.

AIJA ABENS, ievirzes *Bērns, ģimene, skola* vadītāja, pirmoreiz 3x3 nometnē Latvijā. Aija atbraukusi no Kanādas, kur pati organizējusi divas nometnes – 2002. un 2003. gadā, vienīgās, kas šajā zemē notikušas.

„Ar nometnes norisi esmu ļoti apmierināta. Neraugoties uz to, ka kāju sakoda dundurs un visu nakti gulēju ar kāpsta lapu uz tās. Ieviržu spektrs ir ļoti plašs. Tas ir labi, bet nākotnē varbūt tās jāsašaurina vai jāapvieno, lai nedublētos. Piemēram, mana ievirze un *Veselības psiholoģija* šoreiz bija diezgan līdzīgas. Žēl arī, ka nenotika Māra Ķirsona ievirze, jo nesalasījās grupiņa. Būtu jauki, ja nometnieki aizpildītu kādas atsauksmju lapas, lai labāk varētu izprast vēlmes un iegūtu novērtējumu darbam.

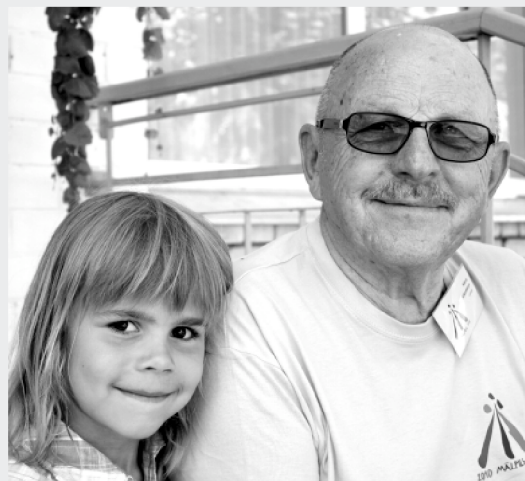
Priecājos, ka paguvu apmeklēt *Latvisko virtuvi*. Lai gan esmu liela cepēja un vāritāja, sklandu rauši man nu nekādi neizdevās – zobus varēja izlauzt. Tagad zinu cepšanas noslēpumu. Iemācījos arī garšīgu maizes sakārtējuma recepti. Lai kā gribētos, netieku uz dančiem, jo tie notiek vēl, bet nākamajā jābūt „uz striņas” ievirzē.” ●

MĀRIS SLOKENBERGS nu jau dzīvo Latvijā, savulaik palīdzējis tapt Rīgas Ekonomikas augstskolai, bijis tās prorektors. Taču saite ar Zviedriju palikusi nepārraujama – tur dzīvo bērni un mazbērni, turp regulāri tiek mērots ceļš. Māris pats organizējis četras 3x3 nometnes Zviedrijā, sākot ar 80. gadu vidu, bet Latvijas nometnē piedalās pirmoreiz. Kopā ar sievu Inesi un viņas mazmeitiņu Katrīnu.

„Man ir liels gandarījums piedalīties šajā nometnē. Un beidzot arī Latvijā! Mazā Katrīna gan regulē mūsu dienas režīmu, tāpēc nikt un uzdziedāt garajās naktīs stundās īsti nesanāk, toties zolītes turnīrā tiku līdz pusīnālam, par ko liels prieks. Parasti man nemaz tik labi neveicas. Tā kā neesmu īsti praktisks dabas cilvēks, nometnē izvēlējos Andra Tomašūna ievirzi – *Latvijas vēsture bildēs*. Tur gan uzvirmo arī sentimentālas jūtas, jo Andris daudz rāda un stāsta par Otro pasaules karu, – varu atpazīt vietas un notikumus, kas skārušas mani pašu pirmās bēgļu gaitām.

Kādreiz Zviedrijas 3x3 nometnē uzkalu skaistu gredzenu ar trīsstūri, Dieva zīmi. Atceros, ka bijušais Zviedrijas premjerministrs Jorans Pērsons to citīgi nopētīja un jautāja, kas tas par simbolu. Žēl, ka aizmirsu uzvilkt. Pēcpusdienās ar Daci Brūnu devos pastaigās pa Mālpils apkārtni – man patīk nezināmais, noslēpumainais, labprāt lasu vēsturiskus romānus. Lai gan īsti neuztīcos koka vai akmens spēkam, bet gan Dieviņam, bija interesanti dzirdēt Daces stāstus.

Milzīgā cilvēku atsauce, griba darīt un darboties – lūk, īstais 3x3 moto!” ●

VINETA MAČS, pēc tautības latviete, bija īstena ņujorkiete, bet tagad dzīvo Floridā, strādā par mākslas skolotāju. 3x3 nometni pirmo reizi apmeklēja Smiltēnē 2001. gadā. Sākumā ar amerikānisku skepsi, bet tagad ar sirdi un dvēseli apciemo Latviju un 3x3. Ļoti patīk apmeklēt rotkaļu ievirzi, ar neizsīkstošu interesi viņa piedalās un klausās visu, ko sniedz 3x3. Arī nesavtīgi palīdz tautiešiem. Apceļo Latviju. Viņas vēlējums ir darboties, nenokārt degunu un rast risinājumus tepat Latvijā. Kad mērķis sasniegts un uzvara iegūta, uzdziedāt un padejot! ●

KĀRLIS ATIS BRIEDIS dzīvo Siguldā. Dzimis, audzis Kanādā, arī sieva Diāna no Amerikas. Bet saskatījās tieši Latvijā. Pirms diviem gadiem Kārlis ar koferi un apmēram 200 dolāriem kabatā atbraucis izpētīt vecāku dzimto zemi. Tik ilgi skatījās, ka noprecēja Diānu un palika Latvijā. Ata pārliecība: „Nauda nav galvenais!”

Nometnē viņš ir pirmo reizi un ļoti jūt, kā labu cilvēku radošā enerģija apvienojas un dod arī pārējiem spēku. Šī iespēja ir unikāla. Nometnē nedēļas laikā tapušas divas dziesmas, un arī tas ir brīnums. Dziesmās viņš pasaka vairāk, ko jūt. Vakarā klausīsimies. Mums viņš novēl: „Turies! Galvu augšā! Uz priekšu! Tikai uz pozitīvo!” ●

Rupertu mazmeita ANITA RUPERTS 3x3 Latvijā ir pirmo reizi. Tā sanācis. Bet Mičiganā Garezera vasaras vidusskolu viņa apmeklēja katru vasaru. Tur runā un mācās latviski. Arī netālu dzīvojošā omīte ir laba latviešu valodas skolotāja. Brāļi dvīņi pašlaik ir Garezerā. Gaidīsim arī viņus citu vasaru. Salīdzinot abas nometnes, Anita secina, ka Latvijas 3x3 nometnē ir stiprākas dievturības ieražas. Šeit viņa apgūst latviskos godus un taisa senos ādas apavus. Mazsalacas nometnē cer iemācīties darināt pastaliņas. Anita nav liela runātāja, viņai patīk agri celties un baudīt zelta rīta stundas. Ļoti mīl cilvēkus un pārdomu pilno klusumu. Lai Anitai šī Latvijas vasara paliek labā atmiņā! ●

ANTOŅINA SEVERINA no Omskas 3x3 nometni gaida kā lielu laimi. Sibīrijas latvietes emocijas nevaldāmi laužas uz āru: „Kas man vēl tādu laimi dos? Rītos staigāt ar rasainām kājām pa senču zemi.” Lai arī viņa nezina sīki savus radurakstus, bet sajūt dzimtas saucienu, kas dod viņai spēku. Spēkus smēļ arī 3x3 nometnē. Ļoti daudz un aizraujoši Antoņina stāsta par Omskas folkloras ansambli *Daina*. Par sarūpētiem identiskiem krāšņajiem tautas tērpiem, par pašadītām zeķītēm. Trūka tikai apavu. Tad nu nometnē darina pastaliņas sev, vadītājai un mazmeitai. Viņa rāda piegrieztnes – pēc tām vēlāk taps pastaliņas pārējiem ansambļa dalībniekiem, jo visu, ko šeit nometnē iemācās, viņa nesavtīgi nodod tālāk saviem latviešu sibīriešiem. Arī māku doņus pīt. Ļoti lepojas ar apbalvojumu no Latvijas par nacionālo tradīciju saglabāšanu ansambli *Daina*. Liels prieks ir piedalīties Latvijā Dziesmu svētkos.

Antoņina no sirds novēl mums būt stipriem un veseliem kā ozoliem un skaistiem kā vainagiem. Lai mēs, latviešu tauta, dzīvotu mūžīgi. Šī viena no emocionālākajām intervijām beidzās ar abpusējām laimes asarām. ●

Uzklausīja Sanita un Daina

Mūsu darbi izstādē

Jānis Sils.

Māris Ķirsons kopā ar mūziķiem.

Gvido un Aina Tobji.

padarītais

Ko darīja čaklās bitītes?

Klačiņas, joki, pārdomas, praktiskā informācija, paziņojumi un cilvēku redzējums par pasākumiem un norisēm nometnes laikā un arī par 3x3 kustību kopumā – tas viss priecēja ikvienu nometnes dalībnieku, saņemot avīzi pirms vai pēc vakariņām. Nometnes avīze visas šīs nedēļas garumā ir ļāvusi nometniekam iepazīties ar ģimenēm un cilvēkiem, kuri vēl nav iepazīti, uzzināt ko vairāk arī par pašiem ieviržu vadītājiem un apjaust ko vairāk par citām ievirzēm, uz kurām varbūt konkrētais 3x3nieks šajā nometnē nedodas. Par šo lielisko avīzi, kuru katru vakaru gaidām kā dienišķās ēdienreizes, ir jāsaka liels paldies mūsu redakcijas meitenēm – Gundegai Kalendrai, Sanitai Bučīniecei, Dainai Kuplei un Baibai Krūmiņai. Meitenēm, kuras, neskatoties uz dažādām nelielām ķibelēm, nepadevās un neatstāja mūs bez karstās avīzes. Protams, lielum lielais paldies arī visiem brīvprātīgajiem korespondentiem, kuri nežēloja tinti, laiku un vārdus, lai pateiktu kaut ko nometniekam.

Bet kā tad ir darboties redakcijā? Kas jādara, lai nometnes avīze būtu? Par to vairāk stāsta Baiba Krūmiņa: “Sākumā nebiju plānojusi strādāt redakcijā, jo tāpat bija gana daudz pienākumu. Bija doma, ka uz redakciju nesīšu tikai bildes, bet, tā kā Gundega un Sanita avīzi 3x3 nometnē taisīja pirmo reizi, tad es centos palīdzēt, kā varēju un kā mācēju. Tad nu arī pati uzrakstīju dažus rakstīņus par sportu, pēc kuru rakstīšanas radās rakstīšanas atkarība.

Katra pavadītā minūte redakcijā mani uzlādēja ar enerģiju un dzīvesprieku – šie smaidi un pozitīvā dzīves uztvere palīdzēja aizmirst jebkuru – gan mazo, gan lielo problēmu/problēmiņu, kas tajā dienā bija atgadijusies. Šīs avīzes meitenes savu pozi-

Foto – Baiba Krūmiņa.

tīvo enerģiju nodeva visiem nometniekiem gan caur vārdiem, bildēm, gan smaidiem.

Ar katru nākamo dienu man patika arvien vairāk un vairāk darboties avīzē. Tad, kad sapratu, ka nedēļa drīz būs iztecējusi, sāku domāt – paga, paga, vienā avīzes numurā taču bija raksts par nometniekiem, kuri pirmo reizi kaut ko vada, kuri pirmo reizi ir lektoru statusā! Sapratu, ka mūsu galvenās avīzes veidotājas sevi nav iekļāvušas šajā sarakstā, lai gan to 3x3 nometnē dara pirmo reizi. Un vai zinies? Viņām tas sanāk ļoti labi! Gribētos teikt – uz drīzu tikšanos un uz drīzu atkal sadarbīšanos citu reizi! :)”

Arī avīzei ir savas mājas – šoreiz tas ir bišu strops Nr. 113 gana vēsās un trokšņai-

nās telpās. Čaklās bitītes visu nedēļu vāca medu, proti, informāciju, bet bišu tēvs – Gundars Kalniņš – citīgi un tikpat čakli pavairoja avīzes. Taču bišu māte Margarita Niedre pildīja vienu no visatbildīgākajiem darbiem – attīrīja medu no vaskiem, proti, izsvītroja nevajadzīgos komatus un ķerstīja atrastās kļūdiņas. Katrā mājā taču jābūt kārtībai un tīrībai!

Paldies kuplajai bišu saimei! ●

Dravnieks

Aizmugurē: Sanita Bučīniece, Margarita Niedre, Daina Kuple; priekšplānā: Gundars Kalniņš, Gundega Kalendra.

**Mīlie nometnieki,
dažkārt avīzē gadījās kādas kļūdas, neprecizitātes vai nepilnības. Lūdzam ņemt ļaunā.**

Paldies atsaucīgajiem fotogrāfiem – Jānim Purmalietim, Andrim Tomašūnam un Annai Gobzemei-Nullei.

Avīzes redakcija

**Ja Tev nav kāds nometnes avīzes numurs,
nāc un jautā Infocentrā.**

Sveicināti, mālpilieši!

Es sevi neiepazīstināšu. Tie, kas mani pazīst, jau zina, kas es par putnu, un tiem, kas nepazīst, ir vienalga.

Es ļoti labprāt būtu bijis Mālpilī, jo man ar šo vietu ir zināma saite. Manas mātes brālēns Pēteris Eicēns tur 1930. gados bija pamatskolas pārzinis.

Tā nu ir iznācis, ka jūs esat tur un es esmu te. Ko lai dara? Kā Austrālijas slave-nais laupītājs un nacionālais varonis Neds Kellijs teica, kad viņu veda uz pakāršanu: „Tāda ir dzīve!”

Kur atrodas „te”? Apmēram 20 000 km no „tur” mazā ciematā – *Sanctuary Point* liela okeāna līča malā. „Sanctuary” varētu tulkot kā „patvērumu”, kas ļoti atbilst mūsu pašreizējai situācijai. Mēs esam pārdevuši savu māju Brisbanē un gaidām, kad tiks pabeigta māja Volongongā, patiesībā tās priekšpilsētā *Fairy Meadow* (Laumas plavā).

Mēs esam trīs – Ilze, es un Gertrude, sauksim Gertiju. Gertrudei ir četras kājas, no kurām viena ir kliba. Tas viņu netraucē iet kā tankam, kad ejam pastaigāties. Suga – *Bichon Frese*, sieviešu kārtas, krāsa – balta, kad nomazgā. Labdabīga, bet ļoti uzstājīga. Prot ļoti skaidri teikt: „Halo!”

Pa lauku dzīvo ķenguru bari. Kokos sēž kukabarras un skaļi smeļ savu spalgo smieklus.

Nu tā – kāpēc es jums rakstu? Diemžēl, lai ar lielu novēlošanos apsveiktu jūs nometnē. Tagad tikai atliek vēlēt labu ceļu vāju atpakaļ uz mājām, un es esmu pārliecināts, ka jūs, sevišķi „pirmzemnieki”, aizvedīsiet sev līdzī jaunas ierosmes un daudz jauniegūto draugu adreses.

Sveiciens visiem pazīstamiem (Andrim, Puram, Peniķiem, Rupertiem, Krūmiņiem, Rokpeļņiem, Vivitai, Sandrai, Gundaram,

Uldis Siliņš. Pats personīgi.

Vilnim, Gaterim, Kleopatrai, Ventaskrastam, Laumai, Mārai, Aijai, Reginai, Solveigai u. c.) un nepazīstamajiem no 3x3 veterāna

Ulda Siliņa
Terra Australis
(Turlejaapakšā)

nikšana

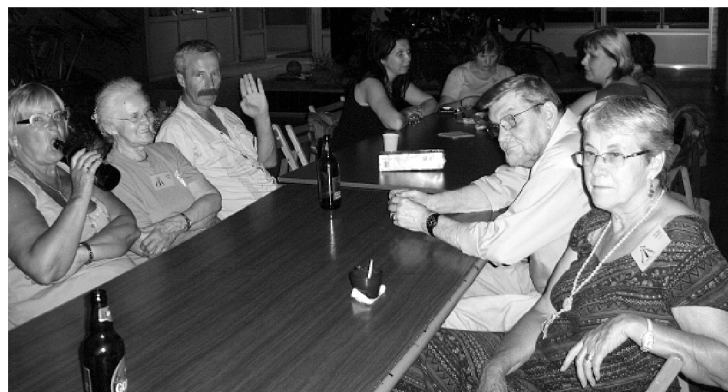
Tas nekas, ka vecs, ka tik labi lec!

„Sākas!”, kad cilvēks grib kārtīgi izrakstīties, pieminēt visus nīkšanas momentus, vecbiedrus, – redaktore Sanita ierobežo: „Visi grib rakstīt un esot limits.” Nometnes sākumā, kad, kā latviešiem ierasts, vēl nebija *iesvunkājušies*, varēja izmantot rakstīšanai lapas, cik grib. Kaut vai visu avīzi! Bet, kad jau lasītāji iekaroti, tad, lūdzu, – Sanitai limits! Un nobeiguma rakstam vajag atvadu noskaņojumu. „Kas mēs, kādi aizgājēji, vai?! Lai vēl pagaida! Redz, cik daudz latviešu meiču intervēju, kam vīri ārzemēs nozvejoti, arī viņiem radi, drīz nebūs jābrauc citur! Tepat tās mantas pietiks! Iedomājieties tikai – visi latviešu ārzemnieki dzīvos Latvijā! Tikai lai neaizmirst pakert līdzī tos aizjūras materiālos labumus.”

Lai piedod pamatnīcēji, bet vienu nakti man nīkšana nesanāca. Es jau no 2001. gada nīkstu – viena nakts jāpiedod. (Jātaupās noslēguma vakaram.) Bet stāsta, ka ceturrtā prognoze kārtīgam nīcējam neko nevar padarīt. Tādēļ tika pasūtītas jestrākas dziesmas, bet Gateris (Lija Dunska) bija aizmirsusi instrumentu. Izrādās, ka bez tā viņai grūtības ar melodiņu noturēšanu. Un dziesmas kļuvas arvien lēnākas un žēlākas. Kad notis sajūka, aizgāja zolīti spēlēt. Bet nekā – arī tur neveicās. Kam neveicas kārtīs, tam veicas mīlestībā! Uz turnīru Lija atbrauca viena, bet prom devās ar diviem vīriešiem... Purciems žēli konstatēja: „Vīriešiem jau patīk tās dumās!” Pa to laiku pasaku Roberts ar brāli Ainaru nelikās lūgties un lustīgi dziesmoja.

Kad sajūka nakts, kurās nīku, prasīju Tomašūnam: „Vai tu vakar nīki?” Šis lepni: „Es nenīkstu! Es dziedu un runāju!” (Tā apmēram līdz 4.00 rītā) Zanei vēl līcis spēlēt kādu dziesmu. Šī nezinot. Nu kā nezinot! „Tā ir desmit gadus veka!” Tomašūns Andris satraucies. Nu nevaļ, Andri, uzreiz kā vēsturniekam reaģēt!

Piedodiet, ja kāda pienestā ziņa nav publicēta. Viss ir piefiksēts Kleopattras atmiņā. Bet jūs jau sapratīsiet – tas limits, limits! Piedodiet arī par pagaro žurku dialogu, man jau tā māsīca no laukiem... Un es jau nav vainīga, ka Siliņš Uldis Austrālijā. Es tak nav režisors, bet gan Aktrise! Lai no pelniem bagātais Siliņš Uldis nesatraucas par nodevīgo lomu maiņu. Dzirdi! Kā Kleopatra tev būšu mūžīgi uzticīga!

Neatvairāmi tuvojas vakars, jūtu, ka drīz lapas limits beigsies. Tāpēc gribu pateikties visiem ieviržu vadītājiem, sevišķi tiem, pie kuriem ieklidu kaut ko sev ievirzīt. Par izturību, pacietību, iecietību, mīlestību. Mēs bez jums mazi un melni. Kur vēl tik daudz var samācīties un smelties ierosmes? Dažs ievirzes vadītājs gan saka, ka esot vecs un gribot dot vietu jauniem, bet mana mamma teica: „Tas nekas, ka vecs, ka tik labi lec!” Gan jau jaunie savu ievirzi atradīs. Viņi taču mums tādi daudzsoļi.

Lai šovakar lustīga nīkšana! Lai katru iedvesmo Līgas novēlējums – labam nīcējam dziesma ir galvā, nevis priekšā! Uz sanīkšanu citu gadu! ●

Kleopatra

No Sanitas

Eduards (6 gadi) vēro, kā Gundars pievakarē kopē nometnes avīzi.

„Oho, baigais aparāts! Tu pats to uztaisīji?”

„Nē, jāpāņi”, Gundars nopietni atbild.

– „Vecmāmiņ, vai tā ir mellene?”

– „Jā, tā ir mellene”

– „Kāpēc tā ir sarkana?”

– „Tāpēc, ka zaļa.”

– ???

Ēdnīcā.

– „Vai var dabūt rasola bļodu no blakus galda?”

– „Jā, mums to vairs nevajag, tā jau ir tukša.”

Lauma virtuvē satraukusies: „Man nerūgst maize.”

Līga: „Man māte teica – lai maize rūgtu, ir jādusmojas.”

Lauma: „Man vienmēr rūgst maize, bet šajā nometnē negribas dusmoties.”

Mīklu ievirze

Iepriekšējās mīklas pareizās atbildes: 1. Veckalns. 2. Urdzēnu. 3. Sauleskalns. 4. Torņa kalns. 5. Krievkalni. 6. Vīnkalns. 7. Egļu. 8. Ruiku. 9. Pundurkalns.

Un tagad pavisam skaidri ir zināms, kuri ir īstenākie krustvārdu mīklu minētāji. Uzvarētāji ir **JĀNIS PURMALIETIS** un **INA LOVEINA**. Arī pārējie minētāji saņems Daces Brūnas sarūpētās pārsteiguma balvas noslēguma pasākumā rītdien. Apsveicam! ●

Tie, kuri vēlas ievietot bilžu galeriju

www.3x3.lv Mālpils 3x3 mājas lapā, zvaniem Gundaram – 29423985,

vai nosūtiet pa e-pastu: gundars.kalnins@3x3.lv;

vēlams izvēlēties 10 – 20 bildes ar īsiem komentāriem un pievienot autora vārdu un uzvārdu.

mūsu atbalstītāji

Paldies!

Šeit, 3x3, mēs domājam un runājam par vērtībām. Ar to gan mēs galvenokārt saprotam garīgās vērtības – to, kas svarīgs mūsu pašu dzīves, un kam mēs gribētu redzēt turpinājumu savos pēcnācējos. Domāju, daudzi piekritīs, ka arī pats 3x3 ir šāda vērtība – mūsu iespēja mācīties citam no cita, būt atvērtiem un labestīgiem, izjust lepnumu par savu piederību – to taču ir vērts turpināt...

Bet šis process – 3x3 – nerodas no zila gaisa un tukšā vietā. Lai 3x3 notiktu, ir nepieciešams gan ieguldīt darbu, gan arī visai ievērojamus naudas līdzekļus.

Mēs, nometnes dalībnieki, esam laimīgi, ka mūsu pasākumam ir šāds atbalsts, un **no sirds sakām savu lielo PALDIES Mālpils 3x3 nometnes atbalstītājiem:**

- Pasauls Brīvo latviešu apvienībai,
- A/S L&T,

- Amerikas Latviešu tautiskajai savienībai un anonīmai ziedotājam,

- Mālpils Kultūras nama vadībai un novada domei,

- Apvienībai *Vienotība* un Ģirtam Valdim Kristovskim,

- SIA *Kanclers Plus* un Barkānu ģimenei

- Cepļu ģimenei

- Kalviņu-Silvas ģimenei

- Vidvudam Beldavam.

Redakcija:

Sanita Bučiniece, tālr. 29242442, Gundega Kalendra, tālr. 26644555, Daina Kuple, Baiba Krūmiņa, Gundars Kalniņš, Margarita Niedre

